

Arrest

nr. 72 573 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma en bezit u de Servische nationaliteit. U bent geboren en woonachtig te Novi Sad (Servië).

In juli 2008 bent u getrouwd met uw man Al. (...) (CG 10/21935 ; O.V. 6.749.676).

U wist niets van de problemen die zijn familie in het verleden gehad had met de maffia.

Niet lang na uw trouw begonnen de problemen echter, maffiosi kwamen uw man halen om voor hen te werken en dwongen u ook om voor hen in de prostitutie te gaan. U was toen zwanger van uw eerste

kind. Wanneer uw schoonzus ook bij jullie kwam wonen moest zij ook beginnen werken voor hen. Al wat jullie verdienden moesten jullie aan hen afgeven.

Uit vrees voor de maffia vertrokken jullie. Eerst vluchtten jullie naar Bajsa (Servië) bij kennissen. Daarna keerden jullie terug naar Novi Sad om de paspoorten op te halen.

Op 1 januari vertrokken jullie met de bus vanuit Novi Sad naar België.

U vroeg vervolgens asiel aan op 10 januari 2010. Uw zoontje zou ook een hartprobleem hebben ten gevolge van de stress.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte dd. 12 april 210, de geboorteakte van uw zoon An. (...) dd. 13 oktober 2010, de geboorteakte van uw zoon A. K. (...) dd. 27 april 2011, uw paspoort dd. 14 april 2010, het paspoort van uw zoon An. (...) dd. 20 december 2010, het paspoort van uw zoon A. K. (...) dd. 14 april 2010, uw huwelijksakte dd. 12 april 2010 en een medisch document van uw zoon An. (...) dd. 20 augustus 2010."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag allereerst beroept op dezelfde feiten als uw schoonzus O. A. (...) (O.V. 6715119; CGVS 10/20335), namelijk vrees voor de maffia. Aangezien inzake haar asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, kan er voor wat deze feiten betreft ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven.

De beslissing van uw schoonzus luidt als volgt:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan essentiële elementen uit uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht ten gevolge van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en bewijsstukken en die van uw familieleden. Deze vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dermate fundamenteel dat ze de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraven.

Zo beweerde u dat de maffia uw vader vermoorde in 2002 door hem vergif toe te dienen. De uitstaande schuld van uw vader na zijn dood en de klacht die uw grootmoeder na de moord zou hebben ingediend zou de aanleiding zijn waardoor de maffia u en de rest van uw familie nu zou lastig vallen. Ter staving van de moord op uw vader legde u een attest van overlijden voor. Dit document geeft aan dat uw vader overleden is op 7 februari 2002 te Novi Sad (Servië) maar laat echter niet toe na te gaan onder welke omstandigheden uw vader is overleden (CGVS, p. 4 en CGVS 11/100384Z, p. 5). Daarnaast legde uw broer Al. (...) nog een notariële akte voor, opgesteld in 2004 bij notaris Jacques Rijckaert te Eupen (België), waarin staat dat uw vader overleed op 9 februari 2002 te Sisak (Kroatië) (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6). Het lijkt echter uiterst bevreemdend dat men op een Belgische notariële akte echter zomaar een totaal verschillende plaats van overlijden van uw vader zou aangeven. Dergelijke tegenstrijdigheid betreffende de dood van en de moord op uw vader, wat toch aan de oorzaak van de problemen van uw familie ligt, doet een ernstige twijfel rijzen bij de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door uw broer Al. (...) (CGVS 10/21985) neergelegde internet-artikels kunnen niet voldoende gewicht in de schaal leggen om tegen de bovenstaande vaststelling op te wegen. Zij tonen immers slechts aan dat ene S. (...) en diens maffiabeweging omstreeks 2004 veroordeeld werd voor een groot aantal feiten die zij pleegden maar zeggen niets over uw persoonlijke situatie noch over een eventuele link tussen u of iemand van uw familie en deze S. (...) of diens handlangers. De bewering van uw broer Al. (...), dat één van de artikels aantoonde dat S. (...) in voorhechtenis zat wegens de moord op uw vader (CGVS 10/21985 van 6 juli 2011, p. 7) wordt niet ondersteund door de inhoud van dat artikel. Het desbetreffende artikel (CGVS, stuk 15, artikel 6), daterend van 2005, handelt over een proces tegen de leden van de misdaadgroep waartoe S. (...) behoort maar er blijkt niet uit wat de reden was van de voorhechtenis van S. (...) in de periode van 13 februari tot 8 maart 2002.

Wanneer u vervolgens gevraagd werd naar de mogelijkheid om het CGVS een bewijs te bezorgen van het onderzoek dat werd ingesteld naar de moord op uw vader verklaarde u twee maal dit te zullen vragen aan uw grootmoeder en dit aan het CGVS toe te sturen (CGVS, p. 10). U zou ook proberen contact te nemen met de rechtbank in Novi Sad om nog iets van documenten te bekomen en

dit aan het CGVS te laten toekomen binnen de 5 dagen (CGVS, p. 11). Het CGVS heeft echter nooit enig dergelijk document ontvangen. Gezien u geen problemen had met de autoriteiten in Servië (CGVS, p. 10) en u zonder problemen aan uw identiteitsdocumenten kon geraken en u zelf uw huwelijksgetuige kon contacteren om nog documenten naar België te sturen na uw aankomst (CGVS, pp. 6 – 7 en CGVS 10/20335, p. 5), lijkt het weinig aannemelijk dat u niet aan een meer sluitend bewijsstuk zou kunnen geraken aangaande de dood van uw vader en meer bepaald aangaande zijn doodsoorzaak en / of de omstandigheden waarin hij overleden is.

Verder stelde u eerst dat uw persoonlijke problemen met de maffia zo'n twee jaar geleden begonnen (CGVS, p. 9), dus in 2009. Wanneer u later tijdens het gehoor de vraag gesteld werd om dat iets meer te preciseren verklaarde u dat uw problemen begonnen zijn zo'n 2 à 3 maand na de geboorte van uw zoon A. S. (...) (CGVS, p. 12) die geboren is op 4 maart 2010. Uw problemen zouden dus begonnen zijn omstreeks mei – juni 2010. De maffia kwam u dan ophalen bij uw oma thuis, waar u toen woonde, en nam u telkens voor enkele dagen tot 2 weken mee. Om de paar dagen kwamen ze u halen en dat ging zo onophoudelijk door tot uw vertrek naar België in september 2010. Ook uw schoonzus Sa. (...) zou hetzelfde lot hebben ondergaan (CGVS, pp. 12- 13). Uw schoonzus Sa. (...) ging echter op familiebezoek naar Wenen van midden mei tot midden juli 2010 (CGVS 10/21935B, p. 7) en verklaarde dat te kunnen doen omdat de maffia jullie in die periode niet kwam halen. Ook uw grootmoeder verklaarde dat "S. (...)" in die periode niet thuis was en jullie dus niet hoefden te werken (CGVS 11/10384Z, pp. 11 – 12). Uw verklaringen als zou u gedurende drie maand of meer onafgebroken voor de maffia hebben gewerkt worden dus ontkracht door de verklaringen van uw familieleden.

Verder verklaarde u nog dat uw man S. S. (...) het op het einde niet meer kon aanzien en zich verzette tegen de maffia. Ze zouden hem daarop met een pistool op zijn hoofd geslagen hebben waardoor hij 3 dagen in coma zou gelegen hebben (CGVS, p. 9). U zou evenwel geen medische enkel document hebben die dit kan staven aangezien u deze vergeten bent in Servië. U zou uw best doen om het ziekenhuis te contacteren om alsnog deze medische documenten aan het CGVS te laten toekomen binnen een termijn van 5 dagen (CGVS, p. 15). Het CGVS heeft echter nooit enig medisch document ontvangen. Daarenboven verklaarde uw schoonzus Sa. (...) (CGVS 10/21935B, p. 11) dat er nooit iemand van uw familie zich verzet had tegen de maffia en dat nooit iemand een poging ondernomen had om klacht in te dienen tegen hen. Uw broer Al. (...) gaf nog een andere versie van de feiten en verklaarde dat S. S. (...) gewoon was flauwgevalen na een klap te hebben gekregen (CGVS, 10/21935 van 5 augustus 2011, p. 3). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat jullie dergelijke uiteenlopende verklaringen afleggen over dit belangrijk gebeuren, te meer dat jullie op dat moment allemaal slachtoffer waren van dezelfde maffiosi en onder hetzelfde dak woonden.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de vraag die gesteld werd naar het zoeken van bescherming bij de Servische autoriteiten. Zowel u als uw man verklaren klacht te hebben ingediend tegen de maffia omstreeks mei 2010 maar daar zou nooit op ingegaan zijn (CGVS, p. 14 en CGVS 10/20335, p. 7). Zowel uw broer Al. (...) als uw grootmoeder verklaren echter nooit klacht te hebben ingediend tegen de maffia (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6 en CGVS 11/10384Z, p. 12). Het lijkt echter ook weinig aannemelijk dat wanneer u als familie zodanig geterroriseerd wordt door de maffia u dan niet op de hoogte zou zijn van het feit dat één van u klacht probeerde tegen hen in te dienen.

Daarnaast lijkt het mij ook weinig plausibel dat moesten deze zwaarwichtige feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, u niet vroeger zou geprobeerd hebben terug te keren naar België. U verklaarde niet eerder te kunnen komen omdat u geen geld had en dat u moest wachten tot uw broer u geld stuurde (CGVS, p. 13). Uw moeder en uw broer K. (...) wonen hier echter en u werd ook geadopteerd door de nieuwe man van uw moeder (CGVS, pp. 3 – 4). Het lijkt mij dan ook weinig plausibel dat zij u niet sneller zouden kunnen helpen hebben zeker gezien de wreedheden die u beweert te hebben ondergaan. Het feit dat u ruzie had met uw moeder en uw stiefvader (CGVS, p. 4) weegt hier ook niet tegen op. Ook het feit dat uw schoonzus Sa. (...) na 2 maand in Oostenrijk verbleven te hebben gewoon terugging naar Servië zonder ginds enige bescherming te hebben gezocht (CGVS doet ernstige vragen reizen bij de geloofwaardigheid van jullie relaas. Het lijkt namelijk weinig plausibel dat iemand die beweert jaren tot prostitutie te zijn gedwongen ruim 2 maand in het buitenland verblijft zonder ginds internationale bescherming te zoeken.

Gelet op bovenstaande bemerkingen meen ik dan ook geen geloof te kunnen hechten aan de door u ingeroepen feiten.

Indien toch geloof zou gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, quod non, dan nog dient opgemerkt te worden dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met de maffiosi is immers louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u,

behalve met de maffia, met niemand anders problemen had (CGVS, p. 9) en dat het conflict met de maffia louter ingegeven was door het feit dat zij jaloers waren op uw vader (CGVS, p. 10). Volgens uw broer, Al. (...), zou het conflict met de maffia ontstaan zijn omdat uw overleden vader nog bepaalde schulden had uitstaan bij de maffia (CGVS 1021935 van 5 augustus 2011, p. 3).

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze maffiosi geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met de maffia in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten (CGVS p. 10).

U verklaarde dat u klacht ging gaan indienen bij de politie maar dat hier niks mee gebeurde omdat de maffia met de politie verbonden is. U ging ook geen tweede keer informeren wat er met uw klacht gebeurd is omdat u vreesde dat de maffia u nog harder zou straffen (CGVS, p. 14). Hierbij dient zoals eerder nogmaals opgemerkt te worden dat zowel uw broer Al. (...) als uw grootmoeder verklaard hebben nooit klacht te hebben ingediend tegen de maffia (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6 en CGVS 11/10384Z, p. 12) en dat het weinig aannemelijk is dat zij niet op de hoogte waren van jullie poging tot het zoeken van bescherming aangezien jullie allen geterroriseerd werden door dezelfde maffiosi en onder hetzelfde dak woonden. Daarnaast legt uw broer Al. (...) ook nog internetartikels voor waaruit blijkt dat S. (...) en zijn, in Novi Sad opererende, maffiabende werden opgepakt en veroordeeld voor een speciale rechtbank in 2005. S. (...) zelf werd veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf (CGVS 10/21935 stuk 15, artikel 4). Dit toont aan dat de Servische autoriteiten wel degelijk bescherming willen en kunnen bieden tegen dergelijke maffiosi. Wat er ook van zij, indien jullie menen dat de Servische autoriteiten hun werk niet naar behoren hebben uitgevoerd, dan blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politioneel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve voeg ik er ook nog aan toe dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde

community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. De geboorteaktes, bewijzen van staatsburgerschap en paspoorten van zowel u als uw zoon bewijzen enkel jullie nationaliteit en identiteit die hier niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte toont enkel uw burgerlijke staat aan die evenmin ter discussie staat. De overlijdensakte en het medisch attest van het overlijden van uw vader toont enkel aan dat uw vader overleden is in 2002 maar laat niet toe conclusies te trekken over de omstandigheden waarin hij is te komen overlijden.

Ook inzake de asielaanvraag van uw familieleden, S. S. (...) (CGVS 10/20335 ; O.V. 6.715.119), M. A. (...) (CG 11/10384Z ; O.V. 6.749.665), Al. (...) (CG 10/21935 ; O.V. 6.749.676), Sa. (...) (10/21935B ; O.V. 6.749.676), L. A. (...) (CG 11/10385Z ; O.V. 6.749.672) en A.-M. S. (...) (CG 11/10032 ; O.V. 6.749.659) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Wat betreft de daarnaast door u aangehaalde medische problemen van uw zoon An. (...), zijnde zijn hartstoeornis dient te worden vermeld dat zuiver medische problemen buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van deze medische problemen dient u een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Bovendien blijkt uit uw verklaringen en de documenten die u neerlegt dat u wel degelijk toegang had tot het gezondheidssysteem in Servië. Uw zoon werd onderzocht en zijn ziekte werd opgevolgd in Servië (CGVS, p. 14).

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. De geboorteaktes en paspoorten van zowel u als uw kinderen bewijzen enkel uw identiteit en nationaliteit die hier niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte toont enkel aan dat u gehuwd bent wat evenmin betwist wordt. De medische documenten tonen aan dat uw zoon An. (...) in Servië behandeld werd voor een reeks aandoeningen.

Ook inzake de asielaanvraag van uw familieleden, S. S. (...) (CGVS 10/20335 ; O.V. 6.715.119), M. A. (...) (CG 11/10384Z ; O.V. 6.749.665), Al. (...) (CG 10/21935 ; O.V. 6.749.676), L. A. (...) (CG 11/10385Z ; O.V. 6.749.672) en A.-M. S. (...) (CG 11/10032 ; O.V. 6.749.659) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar schoonzus, O. A.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 72 570 van 23 december 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van O. A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.2. Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 3 EVRM, stelt de Raad vast dat hij in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647).

Artikel 3 EVRM stemt bovendien inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet; aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit

foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Waar verzoekster “artikel 10 EG Verdrag” weergeeft, benadrukt de Raad dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142).

Wat dit laatste betreft, moet in het verzoekschrift in concreto worden aangegeven op welke wijze de bestreden beslissing artikel 10 van het Verdrag tot de oprichting van de Europese Gemeenschap, schendt. Verzoekster blijft hier echter in gebreke.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekster laat gelden dat haar vader is gestorven te Novi Sad “zoals blijkt uit de overlijdensakte”, en dat de akte van de Belgische notaris geen bewijskracht heeft hieromtrent en dat de discrepantie tussen de overlijdensakte en de notariële akte, te wijten kan zijn aan foutieve mondeling verstrekte informatie.

De Raad ziet echter niet in waarom verzoekers de Belgische notariële akte -die volgens verzoekster geen bewijswaarde zou hebben- toch neerleggen in het kader van hun asielprocedure.

De verklaring dat documenten die eerst voorgelegd werden om het vluchtrelaas te ondersteunen, geen bewijswaarde hebben omdat nadien blijkt dat ze informatie bevatten die tegenstrijdig is met deze verrat in een andere akte, wordt niet aangenomen.

Waar verzoekster stelt dat haar vader gestorven is te Novi Sad, wijst de Raad er op dat een louter herhalen van één versie van de feiten, zonder geloofwaardige argumenten aan te voeren waarom die bepaalde versie dé juiste zou zijn, niet dienstig is om de motivering te weerleggen.

Bijgevolg blijft de motivering in de bestreden beslissing aangaande het overlijden van verzoeksters vader overeind.

Dat verzoekster bovendien niet aan een meer sluitend bewijsstuk zou kunnen geraken aangaande de dood van haar vader en meer bepaald aangaande zijn doodsoorzaak en/of de omstandigheden waarin hij overleden is, keert zich ook tegen de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verzoekster verklaart dat haar schoonzus naar Wenen kon reizen van midden mei tot midden juli 2010, door te stellen dat zij "nooit heeft beweert dat haar schoonzus op het zelfde moment als haar het zelfde lot diende te ondergaan" (sic).

Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoekster van mei tot september 2010 tot prostitutie werd gedwongen door de maffia; op de vraag of er periodes of dagen waren dat zij met rust werd gelaten, antwoordde verzoekster "Ze kwamen elke 2 / 3 dagen" (zie het gehoorverslag, p. 13).

Deze verklaring valt niet te rijmen met de verklaringen van de schoonzus van verzoekster (zie het gehoorverslag, p. 12) en van haar grootmoeder (zie het gehoorverslag, p. 11-12); deze stelden immers dat de maffia van midden mei tot midden juli 2010 niet langskwamen, dat S. in die periode niet thuis was en dat verzoekster en haar schoonzus dan niet moesten "werken".

Deze verklaringen stroken aldus niet met verzoeksters bewering dat zij gedurende minstens drie maanden onafgebroken voor de maffia moest werken; haar argumentatie dat haar schoonzus niet hetzelfde lot diende te ondergaan op dezelfde moment, doet hieraan geen afbreuk.

Deze tegenstrijdigheid heeft geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst; deze tegenstrijdigheid doet dan ook ernstige afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid.

Waar verzoekster argumenteert dat zij en haar man wel degelijk klacht hebben ingediend "en dat de man van verzoekster en haar man niet noodzakelijk hiervan op de hoogte moeten zijn", merkt de Raad op dat zij zich beperkt tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal; het komt echter aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij wanneer die vaststelt dat het niet aannemelijk is dat, wanneer de familie van verzoekster geterroriseerd wordt door de maffia, haar familieleden niet op de hoogte zouden zijn van het feit dat één van hen klacht probeerde in te dienen.

Wat verzoeksters bewering betreft dat bescherming tegen de maffia door de politie of overheid in Servië niet zo vanzelfsprekend is gezien de banden tussen beide, merkt de Raad op dat uit de door verzoeksters broer Al. (...) neergelegde internetartikels blijkt dat S. (...) en zijn in Novi Sad opererende maffiabende werden opgepakt en veroordeeld voor een speciale rechtbank in 2005; S. (...) zelf werd veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf.

Dit toont aldus aan dat de Servische autoriteiten wel degelijk bescherming willen en kunnen bieden tegen dergelijke maffiosi.

De Raad stelt tevens vast dat uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politioneel wangedrag aan te klagen.

Hoewel uit de informatie eveneens blijkt dat er binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, functioneert de Servische politie op heden steeds beter waardoor ze meer de internationale maatstaven benadert.

Op basis van het geheel van deze informatie is de Raad van mening dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeksters blote beweringen dat "bescherming (sic) tegen de maffia door de politie of overheid in Servië niet zo vanzelfsprekend is door de banden tussen beide" en dat haar en haar familie als Ashkali minderheid "systematisch het slachtoffer zijn van discriminatie door de overheid", doen dan ook geen afbreuk aan de omstandige informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; verzoekster laat immers na in concreto aan te geven op welke manier de informatie van de commissaris-generaal incorrect zou zijn.

Aldus stelt de Raad vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor haar problemen met de maffiosi, geen of onvoldoende beroep kon doen -of bij een eventuele herhaling van problemen met de maffia in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen- op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Verzoeksters stelling aangaande minderheidsgroepen in Servië die volgens haar "nog steeds gediscrimineerd en mishandeld" worden, is slechte een bewering die niet gestaafd wordt en de motivering in de bestreden beslissing geenszins kan weerleggen.

Verzoekster onderneemt verder geen poging om de tegenstrijdigheden aangaande het verzet van haar echtgenoot op te helderen.

Zo verklaarde verzoekster dat haar man S. S. het op het einde niet meer kon aanzien en zich verzette tegen de maffia; hierop zouden ze hem met een pistool op zijn hoofd hebben geslagen waardoor hij 3 dagen in coma zou hebben gelegen (zie het gehoorverslag, p. 9).

Verzoeksters schoonzus Sa. verklaarde echter dat er nooit iemand van de familie zich had verzet tegen de maffia (zie het gehoorverslag, p. 11); verzoeksters broer Al. gaf nog een andere versie van de feiten en verklaarde dat S. S. gewoon was flauwgevalen na een klap te hebben gekregen (zie het gehoorverslag van 5 augustus 2011, p. 3).

Deze tegenstrijdigheid blijft aldus overeind en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Verder verklaart verzoekster evenmin waarom zij niet vroeger zou geprobeerd hebben terug te keren naar België; haar moeder en broer K. wonen immers hier en verzoekster werd geadopteerd door de nieuwe man van haar moeder.

Ook het feit dat verzoeksters schoonzus Sa. na 2 maand in Oostenrijk verbleven te hebben, gewoon terugging naar Servië zonder ginds enige bescherming te hebben gezocht, wordt in het verzoekschrift niet verklaard.

Deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen over de voorgehouden vrees voor vervolging of het voorgehouden risico op het lijden van ernstige schade.

Verzoekster laat ook de vaststelling onbesproken dat de door haar aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

De Raad stelt dan ook vast dat het conflict met de maffiosi louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof worden gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt niet erkend.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters asielrelaas, kan dit relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd opgeroepen voor een verhoor, dat zij tijdens dit verhoor op 27 mei 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven uiteen te zetten en bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Servische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Waar verzoekster spreekt van "het beginsel van de evenwichtigheid", wijst de Raad er op dat dit beginsel een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel dat in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE